

248430

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ

248430

ผลการใช้ *Aspergillus niger* และ *Rhizopus oligosporus* ปรับปรุงคุณภาพ
ของเศษเหลือที่ได้จากการผลิตแป้งข้าวสาลีสำหรับการเลี้ยงสัตว์

EFFECTS OF *Aspergillus niger* AND *Rhizopus oligosporus* FOR QUALITY
IMPROVEMENT OF WASTE FROM CASSAVA FLOURS
MANUFACTURING IN MUSCOVY DUCK RATIONS

นพดลกรุงศรีธรรมราช ศรีชุมลักษณ์

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาการศึกษาทางวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. 2553

b00253412

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

248430

ผลการใช้ *Aspergillus niger* และ *Rhizopus oligosporus* ปรับปรุงคุณภาพ
ของสิ่งเหลือทิ้งจากโรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลังในสูตรอาหารเป็ดเทศ

**EFFECTS OF *Aspergillus niger* AND *Rhizopus oligosporus* FOR QUALITY
IMPROVEMENT OF WASTE FROM CASSAVA FLOURS
MANUFACTURING IN MUSCOVY DUCK RATIONS**

นางสาวยุภาวรรณ ศรีชุมคล่อง

วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. 2553

ผลการใช้ *Aspergillus niger* และ *Rhizopus oligosporus* ปรับปรุงคุณภาพ
ของสิ่งเหลือทิ้งจากโรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลังในสูตรอาหารเป็ดเทศ

นางสาวยุภาวรรณ ศรีชุมลวง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาสัตวศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. 2553

**EFFECTS OF *Aspergillus niger* AND *Rhizopus oligosporus* FOR QUALITY
IMPROVEMENT OF WASTE FROM CASSAVA FLOURS
MANUFACTURING IN MUSCOVY DUCK RATIONS**

MISS YUPAWAN SRICHUPLUANG

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
IN ANIMAL SCIENCE
GRADUATE SCHOOL KHON KEAN UNIVERSITY**

2010

ในรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
หลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสัตวศาสตร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ผลการใช้ *Aspergillus niger* และ *Rhizopus oligosporus* ปรับปรุงคุณภาพของสิ่งเหลือทิ้งจากโรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลังในสูตรอาหารเป็ดเทศ

ชื่อผู้กำกับวิทยานิพนธ์ : นางสาวยุภาวรรณ ศรีชูบล่วง

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ดร. สาวิตรี วงศ์ตั้งถินฐาน	ประธานกรรมการ
	รศ. เทอดศักดิ์ คำเหมือง	กรรมการ
	ผศ. ดร. วิชัย ลีลาวัชร์มาศ	กรรมการ
	รศ. ดร. สุภารพ อิสตريโภค	กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์เทอดศักดิ์ คำเหมือง)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชัย ลีลาวัชร์มาศ)

(รองศาสตราจารย์ ดร. ลำปาง แม่นมาตย์)

(รองศาสตราจารย์ ดร. อนันต์ พลathanee)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณบดีคณะเกษตรศาสตร์

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

บุญวรรณ ศรีชูบล่วง. 2553. ผลการใช้ *Aspergillus niger* และ *Rhizopus oligosporus* ปรับปรุงคุณภาพของสิ่งเหลือทิ้งจากโรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลังในอาหารเป็ดเทศ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสัตวศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รศ. เทอดศักดิ์ คำเมือง,
ผศ. ดร. วิชัย ลีลาวัชร์มาศ

บทคัดย่อ

248430

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ *Aspergillus sp.* และ *Rhizopus oligosporus* ปรับปรุงคุณภาพของสิ่งเหลือทิ้งจากโรงงานผลิตแป้งมันสำปะหลังในสูตรอาหารเป็ดเทศ แบ่งออกเป็น 3 งานทดลองดังนี้

การทดลองที่ 1 การศึกษาสภาพที่เหมาะสมต่อการเพิ่มระดับโปรตีนในกากมันสำปะหลัง หมักที่หมักด้วย เชื้อรา *Aspergillus niger* ร่วมกับเชื้อรา *Rhizopus oligosporus* ด้วยวิธีการหมักแบบแห้ง (solid state fermentation) ในการทดลองแบ่งออกเป็น 2 ชุดการทดลอง คือ การทดลองในระดับฟลาสก์ และการทดลองในถุงหมัก ในการทดลองระดับฟลาสก์เป็นการทดลองเพื่อหา สภาวะ ที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเชื้อรา โดยความเข้มข้นของสปอร์เริ่มต้นเท่ากับ 1×10^8 สปอร์/มิลลิลิตร พบร่วมเมื่อใช้ระดับกากมันสำปะหลังต่อรำลีอียดที่สัดส่วน 75 : 25 เมื่อเดินทางเรียที่ระดับความเข้มข้น 1.25 % เลี้ยงในสภาพที่มีความชื้นเริ่มต้นที่ 60 % อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส และระดับความหนาของกากมันสำปะหลัง 1 เซนติเมตร ให้ปริมาณโปรตีนสูงสุดเท่ากับ 21.59 % เป็นเวลา 72 ชั่วโมง ส่วนการทดลองในถุงหมักโดยใช้สภาพที่ได้จากการทดลองระดับฟลาสก์พบว่า มีปริมาณโปรตีนเพิ่มขึ้นจาก 3.91% ที่เวลา 0 ชั่วโมง เป็น 21.36 % ที่เวลา 72 ชั่วโมง

การทดลองที่ 2 การใช้กากมันสำปะหลังหมักระดับต่างๆ ในสูตรอาหารเป็ดเทศต่อสมรรถนะการผลิตและคุณภาพซาก โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Complete Randomized Design: CRD) จัดกลุ่มการทดลอง (treatment) ออกเป็น 5 กลุ่มๆ 4 ช้ำ (replication) ช้ำละ 10 ตัว รวมทั้งหมด 20 หน่วยการทดลอง (experimental units) ใช้ลูกเป็ดเทศสายพันธุ์ท่าพระ 2 อายุ 1 วัน โดยใช้เพศผู้ 5 ตัว เพศเมีย 5 ตัว ต่อหน่วยการทดลอง รวมทั้งหมด 200 ตัว แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ระยะเป็ดเล็ก (0-21 วัน) ระยะเป็ดรุ่น (22-49 วัน) และระยะเป็ดบุน (50-84 วัน) อาหารทดลองใช้กากมันสำปะหลังหมักทดสอบในสูตรอาหารที่ระดับ 0, 5, 10, 15 และ 20 เปอร์เซ็นต์ ให้อาหารและน้ำกินอย่างเต็มที่ พบร่วม สมรรถนะการผลิตมีแนวโน้มแปรผกผันตาม

ระดับกากมันสำปะหลังหมัก โดยในระยะเปิดเล็ก (0-21 วัน) การใช้กากมันสำปะหลังหมักที่ระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ในสูตรอาหารมีแนวโน้มในการให้สมรรถนะการผลิตดีกว่ากลุ่มอื่น ($P<0.05$) ระยะเปิดรุ่น (22-49 วัน) พบว่า การใช้กากมันสำปะหลังหมักที่ระดับ 15 เปอร์เซ็นต์ ในสูตรอาหารมีแนวโน้มทำให้สมรรถนะการผลิตดีกว่ากลุ่มอื่น ระยะชุน (50-84 วัน) การใช้กากมันสำปะหลังหมักที่ระดับ 20 เปอร์เซ็นต์สมรรถนะการผลิตไม่แตกต่างจากกลุ่มทดลองอื่น ตลอดระยะเวลาทดลอง (0 – 84 วัน) การใช้กากมันสำปะหลังหมักที่ระดับ 20 เปอร์เซ็นต์ สมรรถนะการผลิตไม่แตกต่างจากกลุ่มทดลอง ($P>0.05$) เมื่อถึงสุดการทดลองสุ่มเปิดเทศาชุน 84 วัน หน่วยทดลองละ 2 ตัว รวมทั้งสิ้น 60 ตัว ทำการผ่าเพื่อตรวจสอบคุณภาพซาก ผลการทดลองพบว่า การใช้กากมันสำปะหลังหมักในสูตรอาหารเปิดเทศที่ระดับต่างๆ พบว่าเปอร์เซ็นต์ซาก เปอร์เซ็นต์ ส่วนต่างๆ ได้แก่ เนื้อหน้าอก ปีก น่อง สะโพก และเปอร์เซ็นต์เครื่องในได้แก่ ม้าม หัวใจ ตับ กิน ไขมันช่องห้อง ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$) แต่มีแนวโน้มลดลงตามระดับกากมันหมักที่เพิ่มขึ้น

การทดลองที่ 3 การใช้กากมันสำปะหลังหมักที่ระดับต่างๆ ในสูตรอาหารต่อการย่อยได้ทางโภชนาของเปิดเทศ โดยทำการศึกษาการย่อยได้ของอาหารเปิดเทศ 2 ระยะ กือ เปิดรุ่น (29-35 วัน) เปิดชุน (50-56 วัน) แบ่งกลุ่มการทดลองตามระดับของการใช้กากมันสำปะหลังหมัก เช่นเดียวกับงานทดลองที่ 2 โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 2 บล็อก (กลุ่มละ 3 ช้ำๆ ละ 1 ตัว) ใช้เปิดเทศเพศผู้ 15 ตัว เพศเมีย 15 ตัว รวมทั้งหมด 30 ตัว วางแผนการทดลองบล็อกสมบูรณ์ (Randomized Complete Block Design: RCBD) โดยใช้เพศเป็นบล็อก ผลการศึกษาพบว่าการย่อยได้ทางโภชนาของเปิดรุ่น และเปิดชุนที่ได้รับกากมันสำปะหลังหมักทดสอบในสูตรอาหารที่ระดับต่างๆ มีค่าการย่อยได้ของวัตถุแห้ง โปรตีน เยื่อไข ไขมัน พลังงาน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P > 0.05$)

Yupawan Srichupluang. 2010. Effects of *Aspergillus niger* and *Rhizopus oligosporus* for Quality Improvement of Waste from Cassava Flours Manufacturing in Muscovy Duck Rations. Master of Science Thiesis in Animal Science, Grduate School, Khon Kean University.

Thiesis Advisors : Assoc. Prof. Terdsak Khammeng,
Assist. Prof. Dr. Vichai Leelavatcharamas

ABSTRACT

248430

The objective of this experimental was to determine the effect of utilization of *Aspergillus sp.* and *Rhizopus oligosporus* for quality improvement of waste obtained from cassava manufacturing in dietary ducks feed. Three experiments were conducted as the following:

Experiment 1, the study of suitable condition for solid – state fermentation *Aspergillus niger* and *Rhizopus oligosporus* to produce protein enrichment in waste from cassava flours industry. Two experiments, which were experiments in flask and in fermenters, were conducted. For the first experiments, the optimum condition for *A. niger* and *R. oligosporus* growth was investigated. It was found that at the suitable substrate ratio of cassava flours to rice bran of 75:25, supplemented with 1.25 % urea, at 60% substrate moisture, spores of 1×10^8 spore/ml, 1 centimeter height, at 37°C , *A. niger* and *R. oligosporus* gave the highest protein of 21.59 % at 72 hour. On the other hand, the experiments in fermenter showed the highest protein content of 21.36% (started from 3.91%) at 72 hour.

Experiment 2, fermented cassava waste meal was use in ducks ration. Growing performance and carcass quality of duck were evaluated. The experiment was arranged in Complete Randomized Design (CRD) with 20 experimental units. Two hundred Muscovy ducks were randomly allotted to 5 treatments with 4 replications. One day old duck (5 males and 5 females per experimental unit) were used to test the dietary treatment. The experiment was divided into 3 periods as follows: nursery period (0-21 day of age), growing period (22- 49 day of age) and finishing period (50-84 day of age), respectively. Dietary treatment was formulated using fermented cassava waste meal at 0, 5, 10, 15, 20 %. Diets and water were fed *ad libitum*. The results showed that nursery period duck fed diet at 5 % level of fermented cassava waste

meal had slightly higher weight gain (457.12 gram/duck), average daily gain (ADG = 21.76 gram/duck/day) and average daily feed intake (ADFI = 31.88 gram/duck/day), feed conversion ratio (FCR= 1.46) ($P>0.05$). Growing period duck fed diet at 15 % level of fermented cassava waste meal had slightly higher weight gain (1,748.59 gram/duck), average gain (ADG = 48.34 gram/duck/day) and average daily feed intake (ADFI = 106.19 gram/duck/day), feed conversion ratio (FCR = 2.19) ($P>0.05$). Finishing period duck fed diet at 20 % level had slightly higher weight gain (2,514.11 gram/duck), average gain (ADG = 36.03 gram/duck/day) and average daily feed intake (ADFI = 156.01 gram/duck/day), feed conversion ratio (FCR = 4.33) ($P>0.05$). All period duck fed diet at 20 % level had slightly average daily gain (ADG = 29.39 gram/duck/day) and average daily feed intake (ADFI = 108.58 gram/duck/day), feed conversion ratio (FCR= 3.62) ($P>0.05$).

At the end of feeding trials, sixty ducks (2 ducks from each replication) aged 84 day old were randomly selected to three sizes (large, medium and small) and slaughtered to determine for carcass quality. The results revealed that warm carcass percentage, breast meat, wing, thigh, heart, liver, gizzard, abdominal fat and carcass grade were not significantly different ($P>0.05$).

Experiment 3 was study the digestibility of duck ration similar to experiment 2. The experiment was divided into growing period (22-49 days of age) and finishing period (50-84 days of age) respectively. Thirty ducks (21 day old, 15 males and 15 females) were randomly allotted to 5 treatments with 2 blocks (3 ducks per replication) arranged in Complete Randomized Block Design (RCBD). The results exhibitiited that digestibility of dry matter, crud protein, fat and energy on growing and finishing period were not significantly different ($P>0.05$).

งานวิทยานิพนธ์นี้มอบส่วนคิให้บุพการีและอาจารย์ทุกท่าน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยคิดจากการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคลากร
หน่วยงาน ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงยิ่งต่อ รองศาสตราจารย์ เทอดศักดิ์ คำเมือง
ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย ลีลาวัชรมาศ กรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลา แนะนำ เสนอแนะ ชี้แนวทาง ให้คำปรึกษา และข้อคิดที่เป็น^ป
ประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ และตรวจข้อผิดพลาดจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ และให้คำแนะนำ
แนวทางด้านวิชาการเพื่อให้วิทยานิพนธ์เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการอาหารสัตว์ไม่เคี้ยวเอื้องทุกท่านที่ให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ทางเคมี เจ้าหน้าที่และอาจารย์หมวดสัตว์ปีก หมวดโรงอาหารสัตว์ และเจ้าหน้าที่ภาควิชาสัตว์ศาสตร์ทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในระหว่างการศึกษาวิจัยจนลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงยิ่งต่อ คุณแม่ บุญซ้อน ศรีชุมล่วง และญาติพี่น้องทุกท่านที่สนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์และเป็นกำลังใจมาตลอด สนับสนุนส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีพลังต่อสู้กับอุปสรรคและปัญหาต่างๆ ขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ที่เคยช่วยเหลือและให้กำลังใจที่ดีแก่ผู้วิจัย

บุภาวรรณ ศรีชุมล่วง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
คำอุทิศ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ภ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 สถานการณ์การผลิตมันสำปะหลัง	3
2.2 องค์ประกอบทางโภชนาะของมันสำปะหลังและการมันสำปะหลัง	6
2.3 ลักษณะทางสัมฐานวิทยาของราชบูรณะ	8
2.4 กระบวนการหมักแบบแห้ง	9
2.5 การเพิ่มโปรตีนในกาลมันสำปะหลังโดยการหมักแบบแห้ง	15
2.6 การใช้มันสำปะหลังและการมันสำปะหลังในสูตรอาหาร	19
2.7 การเลี้ยงเป็ดเทศในประเทศไทย	20
2.8 ความต้องการอาหารและโภชนาะของเป็ดเทศ	20
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	22
3.1 การทดลองที่ 1 การศึกษาสภาพที่เหมาะสมต่อการเพิ่มระดับโปรตีนในกาลมันสำปะหลังหมักที่หมักด้วยเชื้อรากลุ่ม Aspergillus niger ร่วมกับเชื้อรากลุ่ม Rhizopus oligosporus ด้วยวิธีการหมักแบบแห้ง	22
3.2 การทดลองที่ 2 การใช้กาลมันสำปะหลังหมักกระดับต่างๆ ในสูตรอาหารเป็ดเทศ ต่อสมรรถนะการผลิตและคุณภาพซาก	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 การทดลองที่ 3 ศึกษาการใช้ประโยชน์ได้ของเป็ดเทศที่ได้รับการมันสำปะหลัง หมักที่ระดับต่างๆ ในสูตรอาหาร	27
3.4 ระยะเวลาในการทดลอง	28
3.5 สถานที่ทำการทดลอง	28
บทที่ 4 ผลการทดลอง	34
4.1 ผลการศึกษาสภาวะที่เหมาะสมต่อการเพิ่มระดับโปรตีนในกากมันสำปะหลัง หมักที่หมักด้วยเชื้อรา <i>Aspergillus niger</i> ร่วมกับเชื้อรา <i>Rhizopus oligosporus</i> ด้วยวิธีการหมักแบบแห้ง (solid state fermentation)	34
4.2 องค์ประกอบทาง โภชนาะของอาหารทดลองกับเป็ดเทศ ระยะเด็ก ระยะรุ่น และระยะชุมนุม ที่ใช้กากมันสำปะหลังหมักในสูตรอาหารที่ระดับต่างๆ	38
4.3 ผลการใช้กากมันสำปะหลังหมักกระดับต่างๆ ในสูตรอาหารเป็ดเทศต่อสมรรถนะ การผลิตและคุณภาพชา	40
4.4 ผลศึกษาการใช้ประโยชน์ได้ของเป็ดเทศที่ได้รับการมันสำปะหลังหมักที่ระดับต่างๆ ในสูตรอาหารเป็ดเทศ	46
บทที่ 5 วิเคราะห์ผลการทดลอง	49
5.1 สภาวะที่เหมาะสมต่อการเพิ่มระดับโปรตีนในกากมันสำปะหลังหมักที่หมักด้วยเชื้อรา <i>Aspergillus niger</i> ร่วมกับเชื้อรา <i>Rhizopus oligosporus</i> ด้วยวิธีการหมักแบบแห้ง	49
5.2 การใช้กากมันสำปะหลังหมักในสูตรอาหารเป็ดเทศต่อสมรรถนะการผลิต และคุณภาพชา	50
5.3 การใช้กากมันสำปะหลังหมักที่ระดับต่างๆ ในสูตรอาหารต่อการย่อยได้ทางโภชนาะของ เป็ดเทศ	53
บทที่ 6 สรุปและข้อเสนอแนะ	56
6.1 สรุป	56
6.2 ข้อเสนอแนะ	57

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เอกสารอ้างอิง	58
ภาคผนวก	64
ภาคผนวก ก ขั้นตอนการผลิตภัณฑ์สำปะหลังหมัก	65
ภาคผนวก ข ภาพแสดงลักษณะโรงเรือนและลักษณะของเป็ดเทศที่ช่วงอายุต่างๆ	70
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์ค่าทางสถิติ	74
ประวัติผู้เขียน	88

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2-1 พื้นที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ของมันสำปะหลังไทย	4
ตารางที่ 2-2 องค์ประกอบทางเคมีของมันสำปะหลัง	7
ตารางที่ 2-3 องค์ประกอบทางเคมีของกากมันสำปะหลัง	7
ตารางที่ 2-4 องค์ประกอบทางเคมีของ โปรตีนเซลล์เดียวเปรียบเทียบกับสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ	16
ตารางที่ 3-1 ส่วนประกอบของวัตถุคุณค่าทางโภชนาการของอาหารทดลองเป็ดเทศ ช่วงอายุ 0-21 วัน	29
ตารางที่ 3-2 ส่วนประกอบของวัตถุคุณค่าทางโภชนาการของอาหารทดลองเป็ดเทศ ช่วงอายุ 22-49 วัน	30
ตารางที่ 3-3 ส่วนประกอบของวัตถุคุณค่าทางโภชนาการของอาหารทดลองเป็ดเทศ ช่วงอายุ 50-84 วัน	31
ตารางที่ 3-4 ส่วนประกอบของพรีเมิกซ์ที่ใช้ในอาหารเป็ดเทศช่วงอายุ 0-84 วัน	32
ตารางที่ 3-5 ราคาวัตถุคุณค่าทางสัตว์ที่ใช้ในการประกอบสูตรอาหาร ระยะเวลาการทดลอง ระหว่างเดือน มกราคม พ.ศ.2552 – ตุลาคม พ.ศ. 2552	33
ตารางที่ 4-1 ผลการวิเคราะห์โปรตีนรวมในการแปรผันระดับของกากมันสำปะหลัง	34
ตารางที่ 4-2 ผลการวิเคราะห์โปรตีนรวมในการหมักกากมันสำปะหลังหมักที่ระดับ ความเข้มข้นของสปอร์ร่วมกับระดับของอุณหภูมิ	35
ตารางที่ 4-3 ผลการวิเคราะห์โปรตีนรวมในการแปรผันชนิดของแหล่ง ในโตรเจนต่อ ความเข้มข้นของแหล่ง ในโตรเจน	36
ตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์โปรตีนรวมในการแปรผันความชื้นร่วมกับการแปรผัน ความหนาของกากมันสำปะหลังหมัก	37
ตารางที่ 4-5 องค์ประกอบทางเคมีจากการวิเคราะห์กากมันสำปะหลังหมักด้วยเชื้อรา <i>Aspergillus niger</i> ร่วมกับเชื้อรา <i>Rhizopus oligosporus</i>	38
ตารางที่ 4-6 ผลการวิเคราะห์ขององค์ประกอบทางโภชนาของสูตรอาหารเป็ดเทศยะเก็ก (อายุ 0-21 วัน)	39
ตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์ขององค์ประกอบทางโภชนาของสูตรอาหารเป็ดเทศยะรุ่น (อายุ 22 - 49 วัน)	39

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบทางโภชนาะของสูตรอาหารเป็นเศษยะเขุน (อายุ 50-84 วัน)	40
ตารางที่ 4-9 การประเมินการใช้กากมันสำปะหลังหมักในอาหารที่ระดับต่างๆ ต่อสมรรถนะการผลิตเป็นเศษในแต่ละระยะ	42
ตารางที่ 4-10 ผลของการใช้กากมันสำปะหลังหมักที่ระดับต่างๆต่อต้นทุนการผลิตอาหาร เป็นเศษ	43
ตารางที่ 4-11 ผลของการใช้กากมันสำปะหลังหมักที่ระดับต่างๆต่อคุณภาพชาชาก (อายุ 84 วัน)	45
ตารางที่ 4-12 การย่อยไคเซอกากมันสำปะหลังหมักที่ระดับต่างๆในสูตรอาหารเป็นเศษ	48

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 3-1 แผนผังการทดลองการใช้กากมันสำปะหลังหมักระดับต่างๆ ในสูตรอาหารเป็ดเทศต่อสมรรถนะการผลิตและคุณภาพชา gek	25
ภาพที่ 3-2 แผนผังการทดลองการย่อยได้ของเป็ดเทศที่ได้รับกากมันสำปะหลังหมักระดับต่างๆ ในสูตรอาหารเป็ดเทศ	27